

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 2Nt/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010021
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6715010021.1

Uznesenie

Okresný súd Zvolen predsedom senátu JUDr. Evou Dzúrikovou, v trestnej veci odsúdeného O. D.W., E.. XX.XX.XXXX K. D., trvale bytom D., F. XXXX/X, prechodne bytom S., Š. XX, t. č. v ÚVTOS Banská Bystrica, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.03.2015, vo veci návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, takto

rozhodol:

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku súd u odsúdeného JáE. D., E.. XX.XX.XXXX K. D., trvale bytom D., F. XXXX/X, prechodne bytom S., Š. XX, t. č. v ÚVTOS Banská Bystrica p o v o ľ u j e obnovu konania vo veci Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/7/2013.

Podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku súd z r u š u j e výrok o treste odsúdeného O. D., nar. XX.XX.XXXX uloženého rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 7/2013 zo dňa 20.11.2013, právoplatného dňa 20.11.2013, ktorý bol uložený v trvaní 7 rokov nepodmienečne, ako aj všetky rozhodnutia, ktoré na tento výrok obsahovo nadväzujú.

Podľa § 403 Tr. poriadku z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa obvinený O. D., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D., F. XXXX/X, prechodne bytom S., Š. XX, t. č. v ÚVTOS Banská Bystrica berie do väzby.

Väzba začne plynúť dňom právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Zvolen č. k. 2Nt/2/2015 z 13. 03. 2015, t.j. dňa 13.03.2015 o 8,55 hod. a vykoná sa v ÚVV Banská Bystrica.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku súd u obvineného n e n a h r á d z a väzbu dohľadom mediálneho a probačného úradníka.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/7/2013 zo dňa 20. 11. 2013 bol O. D. uznaný za vinného zo spáchania pokračujúceho zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 ods, 1 písm. e/ Tr. zákona spáchanom v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona spáchanom vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, písm. f/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený spoločný, úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Dňa 13. 01. 2015 bol Okresnému súdu Zvolen doručený návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania 1T/7/2013. Svoj návrh odsúdený odôvodnil predovšetkým poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012, podľa ktorého v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ide teda o vyslovenie nesúladu tzv. asperačnej zásady.

Na základe uvedeného žiadal, aby súd povolil obnovu konania 1T/7/2013, keďže v danej veci konajúci súd obligatórne aplikoval asperačnú zásadu podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, ktorej časť stratila účinnosť, a teda boli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. Poriadku.

Na verejnom zasadnutí dňa 13. 03. 2015 sa obhajkyňa odsúdeného v plnom rozsahu pridriavala písomného návrhu na obnovu konania z dôvodov tam uvedených, t.j., že v pôvodnom konaní bol odsúdenému ukladaný trest okrem iného za použitia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, o ktorej časti ÚS SR rozhodol, že nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, čo je podľa nej dôvodom na povolenie obnovy konania. Navrhla teda, aby súd vyhovel návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania 1T/7/2013 a túto povolil.

Odsúdený O. D. sa k veci nevyjadril.

Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že vzhľadom na oboznámený Nález Ústavného súdu, ktorý aplikáciu asperačnej zásady a ukladania trestov ustálil jednoznačne navrhuje, aby súd návrhu odsúdeného na obnovu konania vyhovel, obnovu konania 1T/7/2013 za zrušenia výroku o treste povolil a keďže odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody navrhol vzatie odsúdeného do väzby.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v citovanom ustanovení. V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmavať, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, a pod. V konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy sú skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozsudku, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy konania je teda skúmať správnosť právoplatného rozsudku súdu v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú také závažné, že odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v pôvodnom konaní.

Dňa 21. 12. 2012 bol v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 428/2012 publikovaný nález ÚS SR sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012. V zmysle uvedeného nálezu dňa 21. 12. 2012 stratilo účinnosť ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona v časti za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“.

Podľa § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle článku 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Z vyššie uvedeného je potom zrejmé, že nález ÚS SR je novou skutočnosťou súdu skôr neznámou (čím je splnená prvá podmienka uvedená § 394 ods. 1 Trestného poriadku, pričom pre povolenie obnovy konania bolo v prejednávanej príhode nutné zistiť, či vzhľadom na stratu účinnosti časti ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona je pôvodne uložený trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu je v zrejmom rozpore s účelom trestu (čím by bola splnená aj druhá podmienka pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 trestného poriadku).

O. D. bol pôvodne v základnom konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen rozsudkom č. k. 1T/7/2013-308 zo dňa 20.11.2013 uložený trest podľa § 194 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 41 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona spoločný, úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 194 ods. 3 možno páchatelovi za pokračujúci prečin porušovania domovej slobody uložiť trest odňatia slobody na tri roky až osem rokov. Keďže sa odsúdený dopustil viacerými skutkami viacerých trestných činov bolo potrebné pri ukladaní trestu aplikovať ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona o zvýšení trestnej sadzby a teda súd ukladal odsúdenému trest v rozmedzí novoupravenej trestnej sadzby od 6 rokov a 10 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov a teda trest bol odsúdenému uložený na dolnej hranici zákonom zvýšenej trestnej sadzby.

Nálezom ústavného súdu však ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona za bodkočiarkou stratilo účinnosť, preto ku dňu rozhodovania súdu konajúceho o povolení obnovy konania, súd skúmal, či je v danom prípade naplnená i druhá podmienka podmieňujúca rozhodnutie o povolení obnovy konania a sice, možnosť iného, priaznivejšieho rozhodnutia o treste pre obžalovaného. S prihliadnutím na zrušenie znenia za bodkočiarkou, konajúci súd už nie je viazaný povinnosťou ukladať trest v hornej polovici zvýšenej trestnej sadzby. Preto postupujúc podľa ust. § 41 ods. 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. V danom prípade trestný čin najprísnejšie trestný je trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona, so základnou trestnou sadzbou 3 až 8 rokov. Za použitia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona sa zvyšuje horná hranica o jednu tretinu, teda z pôvodných 8 rokov na 10 rokov a 8 mesiacov. Pri neexistencii podmienky ukladať trest v hornej polovici takto zvýšenej trestnej sadzby je tak daná nová trestná sadzba, keď dolnou hranicou je základná dolná hranica zo zákona, t.j. 3 roky. Pokiaľ teda súd v základnom konaní mohol ukladať (a ukladal) trest odňatia slobody v asperovanej trestnej sadzbe od 6 rokov a 10 mesiacov do 10 rokov a 8 mesiacov, v súčasnosti po strate účinnosti znenia § 41 ods. 2 Trestného zákona za bodkočiarkou, už môže ukladať trest odňatia slobody v sadzbe 3 roky až 10 rokov a 8 mesiacov. Keďže takýmto spôsobom došlo k posunu dolnej hranice trestnej sadzby o viac ako 3 roky, existuje možnosť, že by odsúdenému mohol byť uložený i miernejší trest než v pôvodnom konaní 1T/7/2013.

Tu súd konajúci o povolení obnovy považuje za potrebné zdôrazniť, že vyššie uvedený záver neznamena, že v obnovenom konaní bude nepochybne odsúdenému ukladaný miernejší trest ako bol pôvodne uložený, avšak pre povolenie obnovy konania je postačujúca možnosť priaznivejšieho rozhodnutia o treste pre obžalovaného. Skutočnosť, že za súčasného použitia asperačnej zásady je možné ukladať trest v rozmedzí trestnej sadzby, kde spodná hranica je výrazne nižšia je dôvodom na povolenie obnovy konania.

V tomto už však následne zákonný sudca rozhodujúci o uložení trestu zväži pomery na strane obžalovaného, ako aj konkrétne okolnosti spáchania trestného činu (trestných činov) a na základe zisteného uloží trest, ktorý bude nielen zákonný, ale aj primeraný a spravodlivý.

Avšak pri tomto rozhodovaní je viazaný inou spodnou hranicou trestnej sadzby, ktorá je pre obžalovaného výrazne priaznivejšia. Z uvedeného dôvodu súd uznesením obnovu konania 1T/7/2013 povolil.

U odsúdeného O. D. súd rozhodoval aj o väzbe v zmysle § 403 Tr. poriadku a mal za to, že dôvody väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sú u odsúdeného dané. O. D. bol uznaný vinným za závažnú trestnú činnosť - trestné činy v kvalifikovanej skutkovej podstate, v dôsledku čoho mu reálne hrozí vysoký trest. Sudca po vypočutí predvedeného Jána Kováča na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že existuje dôvodná obava, že v prípade jeho prepustenia na slobodu by naďalej pokračoval v páchaní trestnej činnosti. Vychádzal pritom z tých skutočností, že O. D. sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti násilnej povahy, bol doposiaľ 14 - krát súdne trestaný, pričom zakaždým bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. I napriek tomu, že odsúdený oľutoval svoj čin, uznal, že spravil chybu, z ktorej sa už poučil a uviedol, že by sa v prípade jeho prepustenia na slobodu vrátil k svojej družke a k synovi, o ktorého by sa staral, súd nenadobudol presvedčenie, vzhľadom na osobu odsúdeného i jeho trestnú

minulosť, že by sa odsúdený v prípade prepustenia z väzby na slobodu nedopúšťal trestnej činnosti a viedol by riadny život. Preto súd rozhodol tak, že O. D. berie do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Zároveň rozhodol, že väzba začne plynúť právoplatnosťou rozhodnutia o povolení obnovy konania.

Súčasne súd rozhodol o tom, že sa väzba u obvineného nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka, nakoľko náhradu väzby týmto inštitútom nepovažoval v danom prípade za dostačujúcu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 dní odo dňa jeho oznámenia, ktorú je možné podať na tunajšom súde. Včas podaná sťažnosť má odkladný účinok.